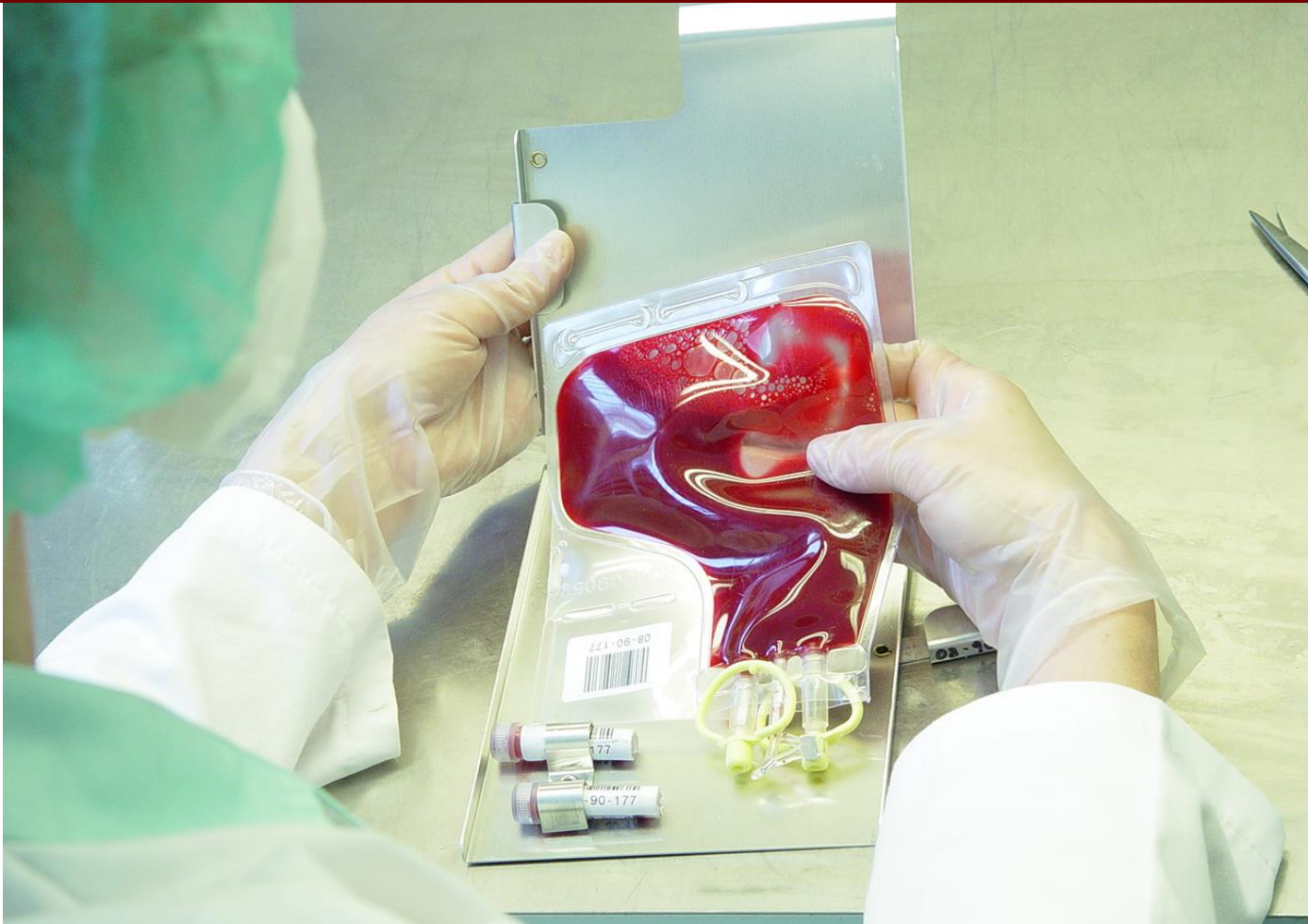

8 december 2020

Verslag van het tweede jaarlijkse overleg
van de tijdelijke uitsluitingscriteria en de eraan verbonden uitsluitingsperiodes
van de donoren met betrekking tot seksueel gedrag

Directoraat-generaal Gezondheidszorg

Federale Overheidsdienst

Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu

DG Gezondheidszorg

8 december 2020

Verslag van het tweede jaarlijkse overleg van de tijdelijke uitsluitingscriteria en de eraan verbonden uitsluitingsperiodes van de donoren met betrekking tot seksueel gedrag

Aanwezigen: Dr. Jean-Claude Legrand (ETS de Charleroi), Dr. Ivan De Bouyalsky (Croix-Rouge de Belgique), Dr. André Sasse (Sciensano), Prof. Veerle Compennolle (Rode Kruis Vlaanderen), Sandra Vandenbossche (ETS UCL Mont-Godinne), Dr. Catherine Mbende (ETS UCL Mont-Godinne), Dr. Evelyne Van Gastel (FAGG), Patrick Pauwels (FAGG), Fabrice Peters (Hoge Gezondheidsraad), Annemie Vlayen (DGGG), Harun Yaras (DGGG), Jana Vanden Broeck (DGGG), Liesbet Dedroog (DGGG)

Verontschuldigd: Roland Hubner (Hoge Gezondheidsraad)

Inhoud

1. Inleiding.....	2
2. Bespreking van de gegevens van de bloedinstellingen voor het jaar 2019	3
3. Evaluatie uitstelcriteria bij hoogrisicodonoren	6
4. Epidemiologie van de HIV-infectie	7
5. Evaluatie van de jaarrapporten hemovigilantie (2013-2019) m.b.t. het risicoprofiel van MSM	9
6. Algemene conclusies m.b.t. bloeddonaties bij risicogroepen gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor	10
7. Aanbevelingen voor verdere monitoring	11

1. Inleiding

De uitsluitingscriteria voor bloeddonatie door MSM zoals bepaald in [de wet van 11 augustus 2017](#) moeten elk jaar geëvalueerd worden en in functie daarvan kan tweejaarlijks een herziening van deze criteria doorgevoerd worden.

Het KB vermeldt de taken die hiervoor dienen uitgevoerd te worden door de bloedinstellingen, het DG Gezondheidszorg van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, het FAGG, de Hoge Gezondheidsraad en Sciensano.

In december 2019 vond het eerste jaarlijkse overleg plaats van de tijdelijke uitsluitingscriteria en de eraan verbonden uitsluitingsperiodes van de donoren met betrekking tot seksueel gedrag. In dat verslag werden enkele aanbevelingen geformuleerd voor verdere monitoring. De bloedinstellingen dienden onderling af te stemmen om tot eenduidige definities te komen voor de begrippen “nieuwe donoren”, “geweigerde donoren” en “gekende donoren”, evenals een werkwijze af te spreken voor het berekenen van het aantal donoren en donaties. Het FAGG, DG Post, zou een “Bloedplatform” samenroepen om deze definities scherp te stellen en te uniformiseren voor de verschillende datacollecties van de bloedinstellingen met de dienst DG Inspectie van het FAGG, verantwoordelijk voor deze datacollectie.

Door de impact van de COVID-19-pandemie op zowel het gezondheidssysteem als de werklast van de betrokken diensten, konden deze afspraken echter niet nagekomen worden.

De methodologie die we hanteerden voor de evaluatie in december 2020 is dezelfde als die in 2019. We verwijzen hiervoor naar [het rapport van december 2019](#).

2. Bespreking van de gegevens van de bloedinstellingen voor het jaar 2019

De gegevens van de vier bloedinstellingen werden in september 2020 ingediend en gecompileerd om hieruit onderstaande tabellen te extraheren.

In 2019 hebben in totaal 71.326 personen zich aangeboden voor een eerste bloedgift en werden 17.497 personen geweigerd (zie tabel 1).

Voor de groep gekende donoren hebben zich 265.519 personen aangeboden om een bloedgift te doen (zie tabel 2).

In totaal waren er 52.042 donaties van nieuwe donoren en 575.312 donaties van gekende donoren.

Afkortingen:

UCL-Nam: Établissement de Transfusion Sanguine UCL Namur site Mont-Godinne

CHARL: Établissement de Transfusion Sanguine de Charleroi

CRB: Croix-Rouge de Belgique

RKV: Rode Kruis Vlaanderen

Tabel 1: aantal nieuwe donoren in 2019 en aantal nieuwe donoren dat in het referentiejaar minstens één keer geweigerd werd

nieuwe donoren	UCL-Nam	CHARL	CRB	RKV	totaal
aantal donoren	883	5.872	28.773	35.798	71.326
aantal donoren dat minstens 1 keer geweigerd werd	91	1.736	5.160	10.510	17.497

Tabel 2: aantal gekende donoren in 2019 en aantal gekende donoren dat in het referentiejaar minstens één keer geweigerd werd

gekende donoren	UCL-Nam	CHARL	CRB	RKV	totaal
aantal donoren	4.030	11.617	90.783	159.089	265.519
aantal donoren dat minstens 1 keer geweigerd werd	340	759	8.169	25.956	35.224

Het aandeel geweigerde personen bij de nieuwe donoren (24,53 %) is veel hoger dan bij gekende donoren (13,27 %).

Elke donatie (bij nieuwe en gekende donoren) wordt getest op de aanwezigheid van specifieke kiemen zoals hiv, HBV, HCV, syfilis. Indien een staal reactief is en dus positief test, wordt de donatie uit het circuit gehaald en wordt de donor uitgenodigd door de bloedinstelling voor een retrospectieve risicoanalyse.

Tabel 3: positieve testen bij nieuwe en gekende donoren in 2019: globaal absoluut aantal en aantallen per 100.000 donoren en donaties.

	nieuwe donoren	gekende donoren	ratio nieuwe/ gekende donoren
totaal aantal effectieve donoren	71.326	265.519	
totaal aantal donaties	52.042	575.312	
aantal HIV reactief	0	1	
• aantal / 100.000 donoren	0	0,38	0
• aantal / 100.000 donaties	0	0,17	0
aantal HBV reactief	27	3	
• aantal / 100.000 donoren	37,85	1,13	34
• aantal / 100.000 donaties	51,88	0,52	99
aantal HCV reactief	14	0	
• aantal / 100.000 donoren	19,63	0	/
• aantal / 100.000 donaties	26,90	0	/
aantal syfilis reactief	23	13	
• aantal / 100.000 donoren	32,25	4,90	7
• aantal / 100.000 donaties	44,20	2,26	20

In tabel 3 worden de positief geteste stalen of seroconversies weergegeven in absolute aantallen en omgezet naar aantal seroconversies per 100.000 donoren en per 100.000 donaties bij de twee groepen donoren en gebundeld voor de vier bloedinstellingen.

Bij de nieuwe donoren in 2019 testte geen enkel bloedstaal positief voor het hiv, 27 testten positief voor HBV, 14 voor HCV en 23 bloedstalen waren positief voor syfilis.

Bij de gekende donoren in 2019 heeft één bloedstaal positief getest voor het hiv, 3 stalen waren positief voor HBV en geen enkel bloedstaal testte positief voor HCV, 13 stalen waren wel positief voor syfilis.

Wanneer deze absolute aantallen worden omgezet naar aantallen per 100.000 donoren of per 100.000 donaties, dan merkt men grote verschillen tussen nieuwe donoren en gekende donoren. Zo zijn voor HBV het aantal positieve stalen /100.000 donaties 99 keer groter bij nieuwe donoren t.o.v. gekende donoren, en voor syfilis is dit 20 keer groter.

Voor wat betreft de opsplitsing naar reden van weigering, worden de gegevens van de vier bloedinstellingen weergegeven over de meer gedetailleerde weigeringen i.f.v. de risicocategorie gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor. Het aandeel van deze specifieke risicocategorieën op het

totaal aantal weigeringen bedroeg 16 % bij de nieuwe donoren en 8,31 % bij de gekende donoren (zie tabel 4).

Tabel 4: weigeringen en aandeel van risicocategorieën, globale gegevens voor 2019

	nieuwe donoren		gekende donoren	
	aantal	%	aantal	%
totaal voor de risicocategorieën m.b.t. blootstelling aan het risico van een via transfusie overdraagbare infectie door het seksueel gedrag van de aspirant-donor	2.803	16,02	2.926	8,31
totaal aantal weigeringen	17.497		35.224	

Een verdere opsplitsing van de specifieke reden tot weigering binnen de risicocategorie gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor staat in tabel 5.

De grootste risicogroep zijn de personen die seksueel contact hadden met een nieuwe partner, zowel bij nieuwe als gekende donoren.

Tabel 5: verdeling van weigeringen i.f.v. de risicocategorieën, globale gegevens voor 2019

risicocategorieën	nieuwe donoren		gekende donoren	
	aantal	%	aantal	%
personen die seksueel contact hadden met een nieuwe partner	2.251	80,31	2.499	85,41
mannen die seksueel contact hadden met een andere man	83	2,96	40	1,37
personen die seksueel contact hadden in ruil voor geld, goederen of diensten	35	1,25	37	1,26
personen die gedurende eenzelfde periode seksueel contact hadden met meerdere partners of die hebben deelgenomen aan groepsseks	165	5,89	104	3,55
personen waarvan het gedrag van de sekspartner een risico inhoudt om een infectie via transfusie over te dragen	269	9,60	246	8,41
som van bovenstaande risicocategorieën	2.803	100	2.926	100

Op basis van de **verzamelde gegevens door de bloedinstellingen voor de donaties in 2019** en de bespreking van de gegevens met de bloedinstellingen kunnen volgende conclusies worden getrokken:

- bij de nieuwe donoren werd geen seroconversie vastgesteld in de bloedstalen voor het hiv. Bij de gekende donoren werd er één bloedstaal positief bevonden op het hiv
- wel waren er seroconversies bij nieuwe donoren voor HBV, HCV en syfilis met de hoogste cijfers voor HBV en syfilis
- bij gekende donoren waren het voornamelijk seroconversies voor syfilis
- het risico op seroconversie bij nieuwe donoren is veel hoger dan bij gekende donoren
- de meest frequente reden van uitsluiting voor donatie - binnen de risicocategorie gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor - betreft de categorie “personen die seksueel contact hadden met een nieuwe partner”, zowel bij nieuwe als gekende donoren

3. Evaluatie uitstelcriteria bij hoogrisicodonoren

Het RKV heeft bijkomende analyses uitgevoerd op haar gegevensbestand. In de vragenlijsten die de donoren invullen worden bijkomende vragen gesteld voor wetenschappelijk onderzoek. Uit deze gegevens blijkt dat donoren, die behoren tot de risicocategorieën m.b.t. blootstelling aan het risico van een via transfusie overdraagbare infectie door het seksueel gedrag van de aspirant-donor, slechts 0,27 % van de donoren bedraagt en zeer beperkt bijdragen tot de bloedvoorraad (0,33 % van de bloeddones).

De doelgroep waarvoor de wetgeving in 2017 werd aangepast draagt zeer beperkt bij tot de bloedvoorraad in Vlaanderen en de aantallen zijn te klein om betrouwbare uitspraken over risico voor bloedvoorziening te maken.

In 2019 was er één donor reactief voor het hiv.

4. Epidemiologie van de HIV-infectie

Sciensano geeft een toelichting bij het rapport [“Epidemiologie van aids en hiv-infectie in België, toestand op 31 december 2019”](#) dat in december publiek werd gemaakt.

Door de werklast die de COVID-19-pandemie met zich meebracht en de impact daarvan op het epidemiologisch onderzoek van Sciensano, vond er een minder gedetailleerde verwerking plaats van de cijfers 2019. Het is bovendien zeer waarschijnlijk dat de COVID-19-pandemie en de daarmee gepaard gaande maatregelen zoals lockdown en beperking van contacten, een invloed zal hebben op het risicogedrag, het screeninggedrag en de continuïteit van de zorg in 2020. Het is daarom belangrijk om een baseline te hebben van de periode voor de pandemie.

Het aantal nieuwe hiv- en aids-diagnoses begon te stijgen sinds de vroege jaren '80, met een piek in 2012. Van 2012 tot 2019 is er een daling met 25 % van het aantal nieuwe hiv-diagnoses. Opmerkelijk is dat er in 2019 opnieuw een weliswaar zeer lichte stijging van 4 % opgemerkt wordt.

Voor wat betreft het land van oorsprong blijft het aantal van de nieuwe hiv-diagnoses bij personen uit landen in Sub-Saharaans Afrika en bij migranten uit Azië en Latijns-Amerika stabiel. Daarentegen wordt er een zeer lichte stijging genoteerd van de diagnoses bij personen van wie de nationaliteit onbekend is en bij personen van Europese oorsprong, terwijl dit cijfer in de voorbije jaren stabiel bleef.

Bij het opsplitsen naar overdrachtswijze, is dit gegeven ontbrekend in 26 %, tegenover 20 % in 2018. Er zijn namelijk twee belangrijke groepen: mannen die seks hebben met mannen (46 %) en heteroseksuele overdracht (51 %). De stijging bij MSM afkomstig uit Azië en Latijns-Amerika in 2017 en 2018 vlakt in 2019 af. Bij MSM uit andere Europese landen daarentegen zien we een stijging. In de groep met heteroseksuele overdracht is het aantal nieuwe diagnoses opnieuw licht gestegen, zowel bij personen afkomstig uit landen van Sub-Saharaans Afrika als uit andere Europese landen.

Onder de MSM-populatie waren de niet-Belgische nationaliteiten proportioneel meer aanwezig in de regio Brussel dan in de andere twee regio's. Van de nieuwe diagnoses in de Brusselse regio is 71 % vertegenwoordigd door MSM met een niet-Belgische nationaliteit, terwijl ze slechts 39 % van de nieuwe diagnoses vertegenwoordigen in Vlaanderen en 37 % in Wallonië.

In 2019 werd 36 % van de hiv-infecties laattijdig gediagnosticeerd; laattijdig testen gebeurt frequenter bij heteroseksuelen (46 %) dan bij MSM (28 %). Voor alle nieuwe diagnoses samen wordt 5 % ervan gediagnosticeerd als acute infectie in 2019. Dit aandeel lag significant hoger bij personen met de Belgische nationaliteit, zowel bij MSM als heteroseksuele overdracht.

In 2019 werden 17.081 hiv-patiënten medisch opgevolgd in België, van wie 43 % ouder is dan 50 jaar. De veroudering van de hiv-populatie die medisch opgevolgd wordt, is voornamelijk toe te schrijven aan een verbeterde levensverwachting sinds de introductie van antiretrovirale behandelingen.

Het aantal hiv-tests/1000 inwoners stijgt licht in 2019, met een stabiel aantal nieuwe hiv-diagnoses ten opzichte van 2018: 1.2/1000 uitgevoerde testen. In de regio Brussel werden per 1000 uitgevoerde hiv-tests het grootste aantal nieuwe hiv-diagnoses vastgesteld (1.8/1000).

Voor 2020 heeft UNAIDS de ambitieuze 90-90-90 werelddoelstellingen opgesteld, voor 2030 zijn deze uitgebreid naar 95-95-95. België is goed op weg om deze doelstellingen te realiseren: in 2018 was 91 % van de hiv-populatie gediagnosticeerd, hiervan kreeg 92 % antiretrovirale behandelingen en hiervan had 94 % een niet-detecteerbare virale lading. Van alle mensen die met hiv leven in België is 9 % (n=1.741) zich niet bewust van zijn seropositiviteit. We zijn dus op de goede weg om de hiv-epidemie onder controle te houden, maar er is nog ruimte voor verbetering.

Sinds 1 juni 2017 is Pre-Exposure Profylaxis (PrEP), de hiv-preventiepill, beschikbaar in België en wordt ze terugbetaald voor personen met een verhoogd risico op seksueel verworven hiv-infectie. In 2019 hebben 1.654 personen voor het eerst een PrEP-behandeling opgestart, dit is een stijging van 6 % ten opzichte van 2018. Het aantal personen die een PrEP-behandeling opstart, bedraagt gecumuleerd 4.071 personen in de periode juni 2017 tot december 2019.

Bijna 4.000 personen kregen in de periode 2018-2019 een Post Exposure Profylaxis (PEP) voor hiv. Hiervan was 67 % man, 61 % van de meldingen betrof een blootstelling door seks met andere mannen.

Sciensano formuleerde onderstaande conclusies op basis van de recentste cijfers:

- er worden nog steeds nieuwe hiv-diagnoses gesteld: 923 in 2019
- ten opzichte van 2018 zien we een stijging van 4 % in het aantal nieuwe hiv-diagnoses, een breuk met de daling van 28 % tussen 2012 en 2018
- bij de Belgische MSM populatie zet de neerwaartse trend zich wel voort
- België heeft een hoog en stabiel hiv-testcijfer, waardoor de diagnose vlugger gesteld wordt en het risico op besmetting van andere personen vermindert
- ons land beantwoordt aan de 90-90-90 doelstellingen van UNAIDS voor 2020
- er wordt een stijging van nieuwe diagnoses vastgesteld bij MSM van Aziatische en Latijns-Amerikaanse origine en uit andere Europese landen
- het aandeel late diagnoses blijft hoog (36 % van de diagnoses)
- 9 % van de personen die leven met hiv zijn niet gediagnosticeerd (verborgen epidemie)
- noodzaak om het multimodaal en inclusief preventiebeleid verder te zetten om de hiv-epidemie onder controle te houden, vooral gezien de diversiteit van de getroffen populaties in België

5. Evaluatie van de jaarrapporten hemovigilantie (2013-2019) m.b.t. het risicoprofiel van MSM

Het FAGG heeft de verplichte rapportering door de bloedinstellingen in het kader van hemovigilantie geanalyseerd. De bloedinstellingen rapporteren onder andere over het aantal donoren, donaties, weigeringen, het risicogedrag van de kandidaat-donoren wier donatie werd geweigerd.

In 2019 waren er in ons land 297.868 donoren en 625.452 donaties. De stijging van het aantal donoren en voornamelijk nieuwe donoren in 2018 zet zich voort met een beperkte stijging van het aantal donaties. In 2019 werden in totaal 66.928 bloeddonoren geweigerd, hiervan werden 24.733 personen geweigerd omdat ze tot een hoogrisicogroep behoorden (meerdere seksuele partners, piercing, druggebruik...). Er werd een stijging van het aantal weigeringen door de bloedinstellingen waargenomen.

De data die de bloedinstellingen aan het FAGG bezorgden, geven aan dat er één hiv-seroconversie werd vastgesteld, met name bij een gekende donor. De aantallen voor HBV, HCV en syfilis zijn licht verschillend van de aantallen die de vier bloedinstellingen hebben gerapporteerd aan de FOD VVVL. Voor HBV werden 29 meldingen gedaan bij het FAGG (30 bij FOD VVVL), voor HCV werden 15 meldingen gedaan bij het FAGG (14 bij FOD VVVL) en voor syfilis testten 37 bloedstalen positief (36 bij FOD VVVL).

In 2019 hebben de bloedinstellingen 255 voorvallen en 234 bijwerkingen gemeld aan het FAGG. Van de 255 voorvallen hadden 247 betrekking op de donorgeschiktheid. Deze specifieke voorvallen worden hieronder uitgelegd.

In 178 meldingen van de 255 voorvallen die gemeld werden aan het FAGG door de bloedinstellingen betrof het meldingen waarbij de informatie die door de donor was gekend, maar niet aan het licht kwam tijdens de anamnese door de arts van de bloedinstelling. 60 meldingen van de 255 voorvallen betrof meldingen waarbij de informatie die niet gekend was door de donor op het moment van de donorselectie, nadien alsnog door de donor werd gemeld aan de bloedinstelling: informatie over Soa's, maar ook griepsymptomen, koorts, zona, etc. In 9 gevallen werd de donor aanvaard voor donatie ondanks de aanwezigheid van een contra-indicatie (informatie gekend tijdens donorselectie).

Zoals de vorige jaren kwamen risicofactoren voor besmetting met hepatitis B/C en HIV1 en prionziekten het meeste voor (91 gevallen). Blootstelling aan het risico van een via bloed overdraagbare infectie door seksueel risicogedrag (donor of sekspartner) vertegenwoordigde 51,6 % van deze gemelde risicofactoren in 2019 (60 % in 2018), de iatrogene handelingen (endoscopie, grote heelkunde) 35,2 % en de percutane bloedcontacten (piercing, tatoeage) 7,7 %.

Het FAGG concludeert als volgt:

- het aantal donoren en donaties is opnieuw gestegen in 2018 en 2019
- in 2019 werd er één seroconversie voor hiv vastgesteld
- het aantal seroconversies voor syfilis blijft hoog (bijna 40 per jaar)
- het aantal meldingen met betrekking tot seksueel risicogedrag is gedaald in 2019 ten opzichte van 2018

6. Algemene conclusies m.b.t. bloeddonoraties bij risicogroepen gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor

In 2019 waren er voor de vier bloedinstellingen samen 71.326 nieuwe donoren en 265.519 gekende donoren die samen zorgden voor 627.354 donaties.

Het totaal aantal weigeringen op basis van de ingevulde vragenlijst was hoger bij de nieuwe donoren 17.497 (24,53 %) dan bij de gekende donoren 35.224 (13,27 %).

Het aandeel van weigering wegens risico gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor bedroeg 16 % van het totaal aantal weigeringen bij nieuwe donoren en 8,31 % bij gekende donoren.

Een nieuwe partner is de vaakst voorkomende oorzaak voor uitstel binnen deze risicogroep, zowel bij nieuwe als gekende donoren.

Bij één gekende donor werd een seroconversie vastgesteld in het bloedstaal voor het hiv. Ook waren er seroconversies bij nieuwe donoren voor de HBV, HCV en syfilis. Bij gekende donoren waren het voornamelijk seroconversies voor syfilis.

Het risico op seroconversie bij nieuwe donoren is veel hoger dan bij gekende donoren.

De evaluatie van het effect van 12 maanden uitstel bij deze specifieke risicocategorieën (gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor) kan nog niet wetenschappelijk onderbouwd worden. Het aantal donoren die na 12 maanden toegelaten zijn, is nog te beperkt om definitieve conclusies toe te laten.

Volgens de cijfers van het RKV is de bijdrage van hoogerisicogroepen aan de bloedvoorziening zeer klein: 0,27 % van de donoren en 0,33 % van het aantal donaties.

De trendanalyses uitgevoerd door het FAGG tonen aan dat:

- het aantal seroconversies voor syfilis hoog blijft (rond de 40 per jaar)
- het aantal meldingen met betrekking tot seksueel risicogedrag is gedaald in 2019 ten opzichte van 2018

Voor wat betreft de epidemiologische gegevens over hiv en aids formuleerde Sciensano onderstaande conclusies op basis van het recentste cijfers:

- er worden nog steeds nieuwe hiv-diagnoses gesteld: 882 in 2018, 923 in 2019
- ten opzichte van 2018 zien we een stijging van 4 % in het aantal nieuwe hiv-diagnoses, een breuk met de daling van 28 % tussen 2012 en 2018
- bij de Belgische MSM populatie zet de neerwaartse trend zich wel voort
- België heeft een hoog en stabiel hiv-testcijfer, waardoor de diagnose vlugger gesteld wordt en het risico op besmetting van andere personen vermindert
- ons land beantwoordt aan de 90-90-90 doelstellingen van UNAIDS voor 2020

- er wordt een stijging van nieuwe diagnoses vastgesteld bij MSM van Aziatische en Latijns-Amerikaanse origine en uit andere Europese landen
- het aandeel late diagnoses blijft hoog (36 % van de diagnoses)
- 9 % van de personen die leven met hiv zijn niet gediagnosticeerd (verborgen epidemie)
- noodzaak om het multimodaal en inclusief preventiebeleid verder te zetten om de hiv-epidemie onder controle te houden, vooral gezien de diversiteit van de getroffen populaties in België

7. Aanbevelingen voor verdere monitoring

Door de COVID-19-pandemie heeft er in 2020 geen overleg plaatsgevonden tussen de bloedinstellingen en het FAGG om af te stemmen om tot eenduidige definities te komen voor de begrippen “nieuwe donoren”, “geweigerde donoren” en “gekende donoren”, evenals een werkwijze af te spreken voor het berekenen van het aantal donoren en donaties. Het FAGG zal dit in 2021 opnieuw opnemen met de vier bloedinstellingen en de verantwoordelijke dienst DG Inspectie om deze definities scherp te stellen en te uniformiseren voor de verschillende datacollecties van de bloedinstellingen voor het FAGG. Zij rekent hiervoor op het tweede kwartaal 2021.

Als we de relevante cijfers sinds de wetwijziging in 2017 in beschouwing nemen, lijken deze te schaars om te kunnen gelden als aanwijzing voor een versoepeling van de uitsluitingscriteria. Voor het beleid is het van belang om over betrouwbare gegevens te beschikken om het effect van uitstel van donatie bij specifieke risicocategorieën na te gaan en op te volgen, met inachtneming van de veiligheid van het bloed voor de ontvangers. Aangezien de Belgische cijfers nog niet toelaten om het effect van 12 maanden uitstel bij de specifieke risicocategorieën gerelateerd aan het seksueel gedrag van de aspirant-donor wetenschappelijk te onderbouwen, kan het nuttig zijn om studies over buitenlands donorgebeleid inzake seksueel risicogedrag te raadplegen. Het FAGG als vertegenwoordiger in de Europese Commissie, bestudeert momenteel de evoluties met betrekking tot risicogedrag en bloeddonatie zowel in de andere lidstaten als buiten de Europese Unie. De gegevens uit deze studie kunnen een aanzet zijn voor een verdere analyse en wetenschappelijke reflectie in dit dossier.